

Església de Sant Martí de Maçana

Rubió

Ubicació

Comarca: Anoia
Lloc/Adreça: Sant Martí Maçana
Emplaçament
Alçada: BV-1031 agafar el trencall de la dreta direcció Maçana 701

Coordenades:

Latitud: 41.68702
Longitud: 1.6035
UTM Est (X): 383779
UTM Nord (Y): 4615969

Classificació

Número de fitxa 08185 - 137
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Popular
Segle XII-XVIII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: L'any 1736 l'església fou reconstruïda i ampliada.
L'any 2016 es van iniciar els treballs de rehabilitació de l'interior de l'església.
Protecció Inexistent
Tipus de protecció: Inexistent
Número inventari IPAC 6154
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religiós/Cultural
Titularitat Privada
Titular: Bisbat de Vic. Carrer Santa Maria, 1. 08500. Vic

Fitxes associades:

[Festa Major de Maçana](#)

[Festa de Sant Martí de Maçana](#)

[Mirador del cementiri](#)

[Castell de Maçana](#)

[Cementiri de Sant Martí de Maçana](#)

[Pica Baptismal de Sant Martí de Maçana](#)

[Pica Baptismal de Sant Martí de Maçana 2](#)

[Rectoria de Sant Martí de Maçana](#)

Autoria de la fitxa Núria Cabañas. Web Cultura, SCP.

Data de registre de la dt., 07/12/2021 - 12:50

fitxa:

Descripció

L'església de Sant Martí de Maçana es troba situada en un petit turó a l'extrem nord-est del terme de Rubió. Té el seu origen en època medieval malgrat que al segle XVIII fou quasi reformada en la seva totalitat. L'edifici presenta una planta de creu llatina amb la coberta a dues aigües amb el carener perpendicular a la façana principal, orientada a llevant, per l'exterior. Per l'interior es tracta d'una coberta en volta de canó de pedra. Al frontis s'hi obre el portal d'accés de llinda plana de pedra i un òcul a la part superior envoltat per un arc de maons. Al costat esquerre, a principis del segle XX, s'hi adossa un campanar, tipus torre, obert amb quatre finestres d'arc apuntat on s'hi ubiquen les campanes. El campanar està coronat amb un fris de maons i un terrat amb barana metàl·lica reforçada per quatre pilars quadrats, un per cada angle. A l'interior hi ha la zona del presbiteri amb un altar de pedra i una porta al costat de migdia que dona accés a la sagristia. A la zona del creuer hi ha les dues capelles laterals, més baixes i cobertes amb volta de pedra lleugerament apuntada. A l'extrem oposat del presbiteri, damunt la zona d'accés, hi ha el cor.

Observacions:

Fitxa 026.EA de l'esborrany del Pla Especial Urbanístic de Protecció del Patrimoni i del Catàleg de Béns Arquitectònics, Històrics i Ambientals de Rubió, coordinat per Imma Vilamala i gestionat pel Servei del Patrimoni Arquitectònic Local de la Diputació de Barcelona.

Història

El lloc de Maçana apareix documentat entorn l'any 990 en una sentència judicial presidida pel compte Ramon Borrell, en la qual es dicta que Aeci té que cedir al seu germà Guitard, una alou situada a l'extrem de Grevalosa, a la vall de Cantallops, que afronta amb Maçana. Al segle XI ja s'hi documenta el castell de Maçana, pertanyent al comtat de Manresa i del qual a dia d'avui no en resta cap vestigi. L'any 1365 el terme de Maçana comptava mb 67 focs, distribuïts entre els masos dispersos que configuraven el terme. La parròquia de Maçana pròpiament apareix citada en els llistats parroquials del Bisbat de Vic de l'any 1025 i 1050. Segons dades parroquials, antigament aquesta església tenia l'advocació de Sant Iscle i tenia com a sufragània l'església del Grauet, actualment del terme d'Aguilar de Segarra. L'any 1840 el terme de Maçana va quedar integrat dins el municipi de Rubió.

Bibliografia

AAVV. (1981): Catalunya Romànica. El Penedès – L’Anoia. Vol. XIX. Barcelona. Fundació Enciclopèdia Catalana.

BORI ALCANIZ, R. (1991): Història de les comarques de Catalunya. Anoia. Volum II. Edicions Selectes. Manresa.

DALMAU, E. (2014): Campanars parroquials de torre de Catalunya. Patrimoni arquitectònic català. Lliçà de Vall.

GAVÍN, JM. (1988): Inventari d’esglésies. Anoia-Conca de Barbarà. Vol. 16. Arxiu Gavín

Inventari del Patrimoni Cultural Immobile de Catalunya. Patrimoni Arquitectònic del terme municipal de Rubió. Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació. Generalitat de Catalunya.

VILAMALA, I (Coord): Esborrany del Pla Especial Urbanístic de Protecció del Patrimoni i Catàleg de béns arquitectònics, històrics i ambientals de Rubió (Anoia). Volum I/III. SPAL, octubre de 2017. Diputació de Barcelona – Àrea de Territori i Sostenibilitat.

